738/05

Den 7. december 2005 blev i sag nr. 67.613:

xxxx xxxxx xxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Boet efter afdøde forsikringstager, der havde ulykkes- og autoulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved dets advokat over selskabets afvisning af at dække advokatomkostninger, som det har afholdt i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at betale advokatomkostninger under henvisning til, at selskabets sagsbehandling ikke har nødvendiggjort advokatbistand.

Det fremgår af sagen, at forsikringstageren afgik ved døden i forbindelse med et færdselsuheld den 25/8 2003. Dødsfaldet blev i april 2004 anmeldt til selskabet, der vurderede, at forsikringstageren ikke var omkommet ved et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Selskabet afviste derfor at yde forsikringsdækning, hvilket selskabet meddelte boet ved skrivelse af 17/5 2004. Herefter rettede boet henvendelse til advokat, der ved skrivelse af 27/5 2004 til selskabet tilkendegav sin utilfredshed med afgørelsen. Selskabet fastholdt imidlertid afslaget på forsikringsdækning, hvilket selskabet meddelte advokaten ved skrivelse af 3/6 2004. Samtidig hermed bemærkede selskabet, at ulykkesforsikringen ikke dækker advokatomkostninger. Efter yderligere korrespondance med selskabet indbragte advokaten den 28/7 2004 sagen for Ankenævnet for Forsikring. Den 17/5 2005 afsagde nævnet kendelse, der pålagde selskabet at udbetale dødsfaldssum.

Boet har over for nævnet påstået selskabet tilpligtet at anerkende, at boet er berettiget til dækning af de i forbindelse med sagens behandling afholdte advokatomkostninger. Til støtte herfor har boets advokat i klageskrivelse af 5/9 2005 bl.a. gjort gældende:

"at Tryg Forsikring A/S i brev af d. 17/5 2004 afviste, at der var tale om et forsikringsdækket ulykkestilfælde, uden samtidig at vejlede min klient om klageadgang til Forsikringsankenævnet eller på anden måde vejlede om, at afvisningen kunne påklages,

at min klients naturlige og nødvendige reaktion herpå var at antage advokatbistand,

at den pågældende tvist har været begrundet i juridiske fortolkninger og gennemgang af tidligere Ankenævnskendelser m.v., d.v.s. forhold, hvortil advokatbistand er rimelig og nødvendig, ligesom advokatbistand har været fornøden til opgørelse af min klients erstatningskrav og retsstilling i øvrigt,

at min klient har fået fuldt medhold i den pågældende Ankenævnssag (AK 64.552)."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 27/9 2005 til nævnet bl.a. anført:

"Advokaten har ... allerede efter første henvendelse til os været klar over, at udgifter til advokatbistand ikke var dækket på forsikringen.

Endvidere kunne efterladte have gjort os opmærksom på sin utilfredshed med vores afgørelse, hvorefter vi ville have henvist til klagemuligheden i Ankenævnet, som i øvrigt også fremgår af forsikringsbetingelserne. Det fremgår også af betingelserne, at forsikringen ikke dækker advokatomkostninger.

Vi har således ikke haft mulighed for at henvise efterladte til Ankenævnet.

Det er derfor vores vurdering, at sagen, herunder forelæggelsen af sagen for Ankenævnet ikke har nødvendiggjort advokatbistand. Det bemærkes i denne forbindelse,

at sagsbehandling mv. ved Ankenævnet er indrettet sådan, at advokatbistand ikke er nødvendig for at få behandlet en sag.

På denne baggrund giver den modtagne klage os ikke anledning til at ændre afgørelse.

Afslutningsvis skal vi henvise til ankenævnskendelse nr. 38.319, 42.766, 49.432, 52.122 og 59.214. Herudover henviser vi til Ivan Sørensens 2. omarbejdede udgave af Den private Syge- og Ulykkesforsikring side 275, hvoraf også fremgår, at der med indføjelsen af § 32, stk. 3 i forsikringsaftaleloven ikke var tiltænkt en ændring af hidtidig praksis vedrørende advokatomkostninger.

Den modtagne klage giver os derfor ikke grundlag for at ændre afgørelse."

Hertil har boets advokat i skrivelse af 25/10 2005 til nævnet bl.a. bemærket, at de af selskabet påberåbte kendelser ikke er sammenlignelige med den foreliggende sag. Endvidere fremgår bl.a. følgende af advokatens skrivelse:

"Det må anses som værende et led i god forsikringsskik, at forsikringsselskabet har en pligt til at oplyse forsikringstageren om klageadgang, når forsikringsselskabet træffer afgørelse i en forsikringssag. Dette må så meget desto mere gælde, når selskabets afgørelse som i den foreliggende sag er et afslag på forsikringsdækning, og forsikringsbegivenheden er en ægtefælles dødsfald ved et trafikuheld.

I nærværende har forsikringsselskabet afvist forsikringsdækning under henvisning til, at selskabet ikke finder det godtgjort, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, dvs. afvisningen fremstår som om det er forsikringstageren, der har bevisbyrden for, at færdselsuheldet skyldes et ildebefindende eller anden sygdom.

Forsikringsankenævnet når i den forudgående kendelse (nr. 64.552) frem til, at det i en sag som den foreliggende netop er selskabet, der har bevisbyrden for, at færdselsuheldet skyldes et ildebefindende eller anden sygdom, dvs. en omvendt bevis-

byrde i forhold til den, der fremgår af selskabets afvisningsskrivelse til forsikringstageren.

Parternes anbringender ved Forsikringsankenævnet har i det væsentlige omhandlet bevisbyrderegler, dvs. juridiske forhold og termer, herunder en omfattende henvisning til Ankenævnskendelser, som en forsikringstager ikke ville have haft mulighed for at imødegå eller anfægte.

På denne baggrund fastholdes det, at antagelse af advokat har været rimelig og nødvendig."

Selskabet har i skrivelse af 1/11 2005 til nævnet anført:

"Det er vores holdning, at god forsikringsskik tilsiger, at der i forbindelse med klage over vores afgørelser gives klagevejledning. Hvis efterladte havde gjort os opmærksom på sin utilfredshed med vores afgørelse, ville vi naturligvis have henvist til klagemuligheden i Ankenævnet.

Afslutningsvis bemærker vi, at Ankenævnet efter vores vurdering var kommet til samme afgørelse uanset om klageren var repræsenteret af advokat, da Ankenævnet af sig selv foretager en juridisk vurdering af sagen."

Boets advokat er fremkommet med yderligere bemærkninger i skrivelse af 9/11 2005 til nævnet.

Nævnet udtaler:

I henhold til § 14 i nævnets vedtægter skal en part ikke betale omkostninger vedrørende nævnsbehandlingen til modparten. Ved lov nr. 434 af 10/6 2003 blev § 32, stk. 3, indsat i forsikringsaftaleloven. Ifølge § 32, stk. 3, kan den sikrede i forbindelse med udenretlig fremsættelse af krav mod selskabet kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet. Det fremgår imidlertid af lovens forarbejder, at det ikke

med § 32, stk. 3, har været hensigten at ændre det hidtidige udgangspunkt, hvorefter hver part bærer egne omkostninger.

I forbindelse med det første afslag på forsikringsdækning, der blev givet ved skrivelse af 17/5 2004, oplyste selskabet, at spørgsmål vedrørende afgørelsen kunne rettes til en bestemt navngiven person. Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a., at uenigheder mellem forsikringstageren og selskabet kan indbringes for Ankenævnet for Forsikring. Når der tillige henses til, at boet rettede henvendelse til advokaten, inden selskabet blev underrettet om, at boet var utilfreds med selskabets afgørelse, finder nævnet ikke grundlag for at pålægge selskabet at betale boets advokatomkostninger, idet selskabets sagsbehandling ikke findes at have været af en sådan karakter, at advokatbistand har været nødvendig.

Herefter, og idet det af boets advokat i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson